

SỐ 437

KINH ĐẠI THỪA BẢO NGUYỆT ĐỒNG TỬ VẤN PHÁP

Hán dịch: Đời Triệu Tống, Đại sư Thi Hộ, người Tây Trúc.

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ngự tại núi Linh thú, thuộc thành Vương xá, cùng với chúng đại Bì-sô năm vạn năm ngàn câu-chi, nhất tâm hành hạnh Bồ-đề. Bồ-tát Vô Năng Thắng và tám vạn trăm ngàn vô số ức na-do-tha Bồ-tát, cùng trăm ngàn na-do-tha các hàng trời, người.

Bấy giờ, đến giờ khất thực, Đức Thế Tôn đắp y, ôm bình bát, cùng với chúng Bì-sô và các Bồ-tát, Thiên, Long, Thần... cung kính vây quanh vào thành lớn Vương xá khất thực.

Khi ấy, con của vua Tần-bà-sa-la tên là Đồng tử Bảo Nguyệt, nhân có việc nên cưỡi long tượng ra khỏi đại thành Vương xá, từ xa trông thấy Đức Thế Tôn, liền dừng xuống và đi đến chỗ Phật, cung kính cúi đầu đánh lễ sát chân Phật rồi lui đứng qua một bên. Đồng tử Bảo Nguyệt bạch Phật:

–Cúi xin Đức Thế Tôn, Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Giác giảng nói về danh hiệu của tất cả Như Lai trong mười phương. Nếu thiện nam, thiện nữ nào có tín tâm, được nghe danh hiệu này rồi thì các tội ngũ nghịch đã có và tất cả nghiệp chướng đều được tiêu trừ, mau chóng được địa Bất thoái chuyển nơi đạo Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Đồng tử Bảo Nguyệt:

–Lành thay, lành thay! Ông có thể ưa thích nghe ý nghĩa về danh hiệu của chư Như Lai, ý nghĩa này tốt đẹp, tất cả tội nghiệp chắc chắn tiêu trừ.

Này Đồng tử! Hãy lắng nghe và suy nghĩ kỹ, ta sẽ vì ông mà giảng nói.

Này Đồng tử! Ở phương Đông, cách đây trăm ngàn câu-chi na-do-tha hằng hà sa các cõi Phật, ở đó có thế giới tên là Vô ưu và Đức Như Lai hiệu là Hiền Cát Tường, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Chánh Giác, ít bệnh, ít não, cho đến vì các chúng sinh thường thuyết pháp vi diệu. Tuổi thọ của Đức Phật ấy sáu vạn trăm ngàn câu-chi na-do-tha vô số kiếp. Trong thế giới đó không có mặt trời, mặt trăng, ngày và đêm, chỉ có hào quang của Phật chiếu sáng khắp tất cả và chiếu tới các cõi chúng sinh ở địa ngục, bàng sinh, diêm-ma-la... làm cho họ được giải thoát, khiến vô lượng chúng sinh đắc pháp Nhẫn vô sinh.

Phật bảo Đồng tử:

–Ở phương Nam, cách đây trăm ngàn câu-chi na-do-tha hằng hà sa các cõi Phật, ở

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đó có thể giới tên là Tịch tịnh và Đức Như Lai hiệu là Vô Biên Quang, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Chánh Giác vì các chúng sinh nên thường thuyết pháp vi diệu.

Phật bảo Đồng tử:

–Ở phương Tây, cách đây trăm ngàn câu-chi na-do-tha hằng hà sa các cõi Phật, ở đó có thể giới tên là Hoan hỷ, có Đức Như Lai hiệu là Hỷ Cát Tường, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Chánh Giác vì các chúng sinh nên thường thuyết pháp vi diệu.

Phật bảo Đồng tử:

–Ở phương Bắc, cách đây trăm ngàn câu-chi na-do-tha hằng hà sa các cõi Phật, ở đó có thể giới tên là Bất động, có Đức Như Lai hiệu là Bảo Tràng, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Chánh Giác vì các chúng sinh nên thường thuyết pháp vi diệu.

Phật bảo Đồng tử:

–Ở phương Đông nam, cách đây trăm ngàn câu-chi na-do-tha hằng hà sa các cõi Phật, ở đó có thể giới tên là Chánh hạnh, có Đức Như Lai hiệu là Vô Ưu Cát Tường, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Chánh Giác vì các chúng sinh nên thường thuyết pháp vi diệu.

Phật bảo Đồng tử:

–Ở phương Tây nam, cách đây trăm ngàn câu-chi na-do-tha hằng hà sa các cõi Phật, ở đó có thể giới tên là Bảo tràng cát tường, có Đức Như Lai hiệu là Bảo Tràng, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Chánh Giác vì các chúng sinh nên thường thuyết pháp vi diệu.

Phật bảo Đồng tử:

–Ở phương Tây bắc, cách đây trăm ngàn câu-chi na-do-tha hằng hà sa các cõi Phật, ở đó có thể giới tên là Diệu thanh, có Đức Như Lai hiệu là Cát Tường Hoa, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Chánh Giác vì các chúng sinh nên thường thuyết pháp vi diệu.

Phật bảo Đồng tử:

–Ở phương Đông bắc, cách đây trăm ngàn câu-chi na-do-tha hằng hà sa các cõi Phật, ở đó có thể giới tên là An lạc, có Đức Như Lai hiệu là Liên Hoa Quang Hy Hỷ Trí, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Chánh Giác vì các chúng sinh nên thường thuyết pháp vi diệu.

Phật bảo Đồng tử:

–Ở phương dưới, cách đây trăm ngàn câu-chi na-do-tha hằng hà sa các cõi Phật, ở đó có thể giới tên là Quảng đại, có Đức Như Lai hiệu là Quang Minh Cát Tường, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Chánh Giác vì các chúng sinh nên thường thuyết pháp vi diệu.

Phật bảo Đồng tử:

–Ở phương trên, cách đây trăm ngàn câu-chi na-do-tha hằng hà sa các cõi Phật, ở đó có thể giới tên là Nguyệt quang, có Đức Như Lai hiệu là Tài Cát Tường, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Chánh Giác vì các chúng sinh nên thường thuyết pháp vi diệu.

Này Đồng tử! Tất cả thế giới cõi Phật như thế đều có lầu gác chiên-đàn thanh tịnh. Tất cả danh hiệu của chư Như Lai, nếu người nào sau khi nghe xong mà cung kính thọ trì, biên chép, đọc tụng, giảng nói rộng rãi cho mọi người thì tất cả nghiệp tội như tội ngũ nghịch... đều được tiêu trừ, cũng không còn bị đọa nơi cảnh giới địa ngục, bàng sinh, Diêm-ma-la, mau chứng đạt địa Không thoái chuyển đối với đạo Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Ý ông thế nào?

Này Đồng tử! Về thời quá khứ cách đây rất lâu xa vô biên vô số kiếp, khi ấy có thể giới tên là Bảo sinh, ở đó có Đức Như Lai hiệu là Tinh Tấn Cát Tường, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Chánh Giác. Mười Đức Như Lai kia đều ở tại trụ xứ của Phật Tinh Tấn Cát Tường, lúc còn là Bồ-tát, đã từng ở trước Đức Phật đó cúng dường và phát nguyện: “Chúng con lúc thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng ở nơi mỗi một cõi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật, nếu có chúng sinh nào trải qua thời gian chỉ trong một sát na, nghe danh hiệu mười Đức Phật của chúng con, sau khi nghe xong, cung kính thọ trì, biên chép, đọc tụng, giảng nói rộng rãi cho mọi người, thì dù có tội ngũ nghịch... cùng tất cả nghiệp tội thấy đều được tiêu trừ, cũng không bị đọa vào cõi địa ngục, bàng sinh, diêm-ma-la, mau chóng được địa Không thoái chuyển nơi đạo Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng.

Bấy giờ, Đồng tử Bảo Nguyệt nghe xong, lại bạch Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Đức Phật, Như Lai kia thọ mạng bao lâu?

Thế Tôn đáp:

–Phật ấy sống lâu mười a-tăng-kỳ trăm ngàn câu-chi na-do-tha kiếp như thế giới vi trần.

Đồng tử nghe xong, bạch Phật:

–Đức Phật Như Lai ấy thật là hy hữu. Với tâm Từ như vậy, phát nguyện vì các chúng sinh nên được tuổi thọ như thế

Phật bảo Đồng tử:

–Nếu chúng sinh nào được nghe danh hiệu của mười Đức Phật này mà cung kính thọ trì, biên chép, đọc tụng, tin ưa tu hành thì vô lượng, vô biên công đức có được đều đầy đủ, tội thuộc ba nghiệp cũng không thể phát sinh.

Này Đồng tử! Nếu thiện nam, thiện nữ nào dùng bảy báu đầy khắp trong hằng hà sa số cõi Phật để cúng dường Như Lai, trải qua trăm ngàn năm thì đạt được vô lượng phước. Nếu thiện nam, thiện nữ nào nghe danh hiệu của mười Đức Phật ấy mà cung kính tin nhận, biên chép, đọc tụng, vì người khác giảng nói thì phước đức đạt được sẽ nhiều hơn phước đức cúng dường ở trước vô lượng, vô biên.

Bấy giờ, chủ thế giới Sách-hà (Ta-bà) là Đại phạm Thiên vương, Thiên tử Đế Thích, Tứ đại Thiên vương, Thiên tử Tô-tỷ-lich, Thiên tử Đại Tự Tại, dùng bột hương thơm chiên-đàn tối thượng dâng rải trước Thế Tôn để cúng dường và bạch:

–Nếu chúng sinh nào đối với chánh pháp này mà biên chép, đọc tụng, tin hiểu, thọ trì, thì được tất cả chúng Trời, Người, A-tu-la... đều tôn trọng, lễ bái, tất cả chúng sinh nơi địa ngục, súc sinh, Diêm-ma-la, thân A-tu-la và các nạ quỷ đều được thoát khỏi.

Phật nói:

–Nếu đối với chánh pháp này được nghe rồi thọ trì, đọc tụng thì ma oán xấu ác không thể tổn hại, mau chóng được địa Không thoái chuyển nơi đạo Chánh đẳng Bồ-đề vô thượng.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Trì danh hiệu mười Thế Tôn này
Như vậy sống lâu vô số kiếp
Phật nói công đức không nghĩ bàn
Vị lai thành tựu Lương Túc Tôn.*

Bấy giờ, Đồng tử Bảo Nguyệt, con vua Tần-bà-sa-la, bạch với Đức Thế Tôn bằng kệ:

*Đại Vô Úy khéo thuyết
Vô lượng, vô biên Phật
Thầy tối thượng chúng sinh
Con nay quy mạng lễ
Nay tu học như vậy
Tất cả tri kiến Phật*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nguyện đoạn trừ phiền não
Mau thành tựu Bồ-đề.*

Đồng tử Bảo Nguyệt nói kệ rồi, bạch Phật:

–Con nay có được sự nhẫn nhục như vậy, đó là pháp môn Tổng trì đại trí của Bồ-tát, là giáo pháp Phương quảng, là hạnh Bồ-đề của Phật. Con xin tu học, hành hạnh Bồ-đề như thế.

Đức Thế Tôn lại nói kệ:

*Người nào thọ trì danh hiệu Phật
Nước, lửa, giặc cướp không thể hại
Thuốc độc, đao, gậy, cùng nạn vua
Tất cả các khổ tự tiêu trừ
Như vậy mau chứng đắc Bồ-đề
Lưu hành rộng rãi danh hiệu Phật.*

Chánh pháp này ở đời sau cùng, nếu người nào thọ trì, đọc tụng, thì người ấy sau khi mạng chung mau chóng thành Phật đạo. Nếu người nào đem hương hoa cúng dường tất cả chư Phật trải qua thời gian nhiều kiếp, không bằng người đối với chánh pháp này mà biên chép, đọc tụng trong thời gian ngắn, thì sẽ đạt được phước đức vô lượng, vô biên. Nếu người nào đem bảy báu ưa thích nhất đầy trong tất cả cõi để cúng dường tất cả chư Phật cũng không bằng như người đọc tụng kinh này, sẽ được phước rất nhiều.

Khi Phật thuyết giảng kinh này, có vô lượng trăm ngàn vạn ức na-do-tha chúng sinh phát tâm Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, vô lượng, vô biên chúng sinh đắc Nhẫn vô sinh, không còn thoái chuyển nơi đạo Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng.

Phật thuyết kinh này xong, Đồng tử Bảo Nguyệt... đều rất vui mừng, đánh lễ lui ra.

